

DICK WOODWARD

VECHIUL TESTAMENT
PROFEȚII MARI

CĂRȚILE:

ISAIA, IEREMIA, PLÂNGERILE LUI IEREMIA,
EZECHIEL, DANIEL

Caiet de lucru

CHIȘINĂU

2015

Toate textele din Sfânta Scriptură sunt preluate din traducerea Bibliei în limba română după D. Cornilescu.

® Misiunea Biblică, 2015

CĂRȚILE PROFETICE

Introducere

În Biblie sunt șaptesprezece cărți profetice, scrise de șaisprezece profeți. Profeții Vechiului Testament au trăit și au profetizat aproximativ din anii 800 până în anii 400 înaintea erei noastre. Ei au început să se închine și să slujească altor dumnezei, de aceea judecata lui Dumnezeu s-a manifestat prin faptul că Regatul de Nord a fost invadat și asuprit de asirieni, iar peste o sută de ani – și Regatul de Sud a fost cucerit și asuprit de babilonieni. Majoritatea profeților au trăit și au profetizat fie în perioada imediat premergătoare robiei babiloniene și asiriene, fie că în toiul acestor evenimente de tristă amintire.

Acești profeți chemau poporul la pocăință și renaștere spirituală. Profeții predicau un mesaj al speranței, spunându-le oamenilor: „Peste șaptezeci de ani vă veți întoarce din această robie.” Când profeții spuneau despre reîntoarcerea din robia babiloniană – mesajul lor se referea atât la profețiile mesianice, cât și la profețiile care vesteau întoarcerea, peste șaptezeci de ani, din robia babiloniană.

Profeții ne spun despre două veniri ale lui Hristos. Prima dată El va veni ca și Mântuitor, care va suferi și va muri pentru păcatele întregii lumi. Dar mai apoi El va veni din nou, ca Domn al domnilor și Împărat al împăraților – ceea ce noi numim *a Doua venire a lui Isus Hristos*. El va triumfa asupra forțelor răului, pe un pământ nou și un cer nou, unde va domni neprihănirea.

Cuvântul *profet* înseamnă *cel care vorbește din partea lui Dumnezeu*. Cuvântul *profet* este constituit, în limba de origine, din alte două cuvinte, care înseamnă *a sta înaintea* și *a lumina*, *a răspândi în jur lumina*. Astfel că menirea profetului era să răspândească lumina Cuvântului lui Dumnezeu și să fie un exemplu de aplicare, în trăirea practică, a Cuvântului lui Dumnezeu, pentru ca astfel să-i influențeze pe oameni.

LECȚIA 2

CARTEA PROFETULUI ISAIA

Isaia își avea originea în elita socială a vremii. Întrucât Isaia a slujit în perioada de domnie a câtorva împărați, originea lui socială a constituit un factor important în activitatea de slujire profetică.

Isaia a trăit atunci când Asiria, cu capitala Ninive, guverna întreaga lume. Isaia a fost martor cum Asiria a cucerit Regatul de Nord, cu capitala la Samaria – și astfel zece seminții ale lui Israel au fost luate în captivitate și duse în robie. Multe din predicile lui Isaia au fost o avertizare la adresa Regatului de Nord despre aceea că vor veni asirienii, ca și o pedeapsă a lui Dumnezeu, pentru că aceste seminții s-au îndepărtat de Dumnezeu și s-au închinat idolilor. Apoi ei au invadat Regatul de Sus și s-au apropiat de porțile Ierusalimului.

Și atunci când împăratul Ezechia se ruga cu ardoare pentru salvarea poporului său, Isaia a avut o viziune. Isaia i-a spus lui Ezechia că generalul asirian va primi o veste că armata lui trebuie să se întoarcă acasă, iar la întoarcerea lui acasă, generalul va fi omorât, așa după cum s-a și întâmplat mai târziu.

Slujirea profetică a lui Isaia constituie unul dintre glorioasele exemple de profeție a viitorului, pe care o găsim în Biblie. Isaia a profețit că Persia va cuceri Babilonul și că Cir cel Mare va emite o lege care le va permite iudeilor să se întoarcă în patrie ca să-și reconstruiască orașul, templul și țara. Aceasta a fost una dintre cele mai glorioase profeții referitoare la istoria poporului evreu.

Isaia a predicat pe parcursul a cincizeci de ani. În perioada vieții cât a trăit Isaia, s-au perindat 5 împărați în Iuda și șase împărați în Israel. Activitatea lui profetică s-a axat mai mult pe slujirea poporului din Iuda.

Dedicarea lui Isaia trebuie să fie pentru noi un bun exemplu de urmat. Responsabilitatea noastră este să mergem și să împlinim ceea ce Dumnezeu ne spune și ne cheamă să facem. Numai Dumnezeu Duhul Sfânt produce rezultatul eforturilor noastre, noi nu putem face acest lucru prin noi înșine – responsabilitatea noastră este să fim pe deplin dedicați Lui. Rezultatul acțiunilor noastre depind de Dumnezeu și sunt în mâinile Lui, iar partea noastră este să-I fim credincioși Lui.

3. Dacă am compara cartea profetului Isaia cu Biblia, prin ce se aseamnă ele?

4. Atunci când auzim chemarea lui Dumnezeu, în ce constă responsabilitatea noastră și care este responsabilitatea lui Dumnezeu? Ce așteaptă Dumnezeu de la noi, în primul rând?

5. Slujirea lui Isaia a fost una de succes? Întotdeauna este corect să evaluăm activitatea de slujire a cuiva după rezultatele vizibile (numărul celor întorși la Dumnezeu, mărimea bisericii ș. a. m. d.)? Care sunt punctele forte și cele slabe, ale unei asemenea analize sau evaluări?

PROFEȚIILE MESIANICE

În cartea profetului Isaia găsim cele mai multe profeții referitoare la Mesia, din acest motiv cuvintele lui Isaia sunt citate în Noul Testament mai mult decât oricare alte cuvinte din Vechiul Testament.

Tot în cartea profetului Isaia vom găsi cuvintele ce-L descriu pe Mesia care va veni. (*Isaia 9:6*). Profetul Isaia în mod clar a arătat că Mesia va fi Dumnezeu întrupat în chip de om. (*Matei 1:23*).

O altă profeție mesianică rostită de Isaia se referă la esența Duhului care va fi exprimat prin Mesia. (*Isaia 11: 1-3*). Aceste caracteristici sunt menționate și în cartea Apocalipsa atunci când se vorbește despre „*cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu*” (*Apoc. 3:1; 4:5; 5:6*).

Întrucât cifra șapte simbolizează, în Biblie, desăvârșirea, Isaia ne spune că Mesia va fi o expresie desăvârșită a Duhului lui Dumnezeu. Mesia va arăta oamenilor puterea Duhului Sfânt și va descoperi esența spirituală a naturii lui Dumnezeu prin șapte modalități. În viața lui Mesia se va manifesta, în mod plener, Duhul de înțelepciune și de pricepere, Duhul de sfat și de trăire, Duhul de cunoștință și de frică de Dumnezeu. Această minunată profeție a lui Isaia ar trebui să ne învețe că dacă noi permanent am fi sub călăuzirea Duhului lui Dumnezeu, atunci noi am fi asemenea lui Isus Hristos, care a reflectat aceste șapte aspecte ale Duhului Sfânt.

Isaia 40:3-5 – iată una dintre cele mai glorioase predici ale lui Isaia, care ne spune că Dumnezeu va veni în lume în Persoana Fiului Său, Mesia.

Când Hristos și-a început activitatea de slujire, care a durat trei ani, El a început cu proclamarea manifestului, care mai este numit „Manifestul din Nazaret” (*Luca 4: 18-19*).

Isus le-a promis urmașilor Săi să-i conducă spre adevăr (*Ioan 8: 30-35*).

Dacă tu recunoști că ești orb din punct de vedere spiritual – slujirea lui Mesia este și pentru tine. Dacă nu știi ce să faci și cum să procedezi mai departe în împrejurările în care te afli, dacă te simți înrob, dacă ai o inimă

zdrobită și ești chinuit sub presiunea circumstanțelor – Vestea Bună este că Isus a venit în această lume ca să slujească anume unor asemenea oameni!

Sau dacă, în relațiile cu cei din jur, îi vezi pe oamenii care sunt orbi din punct de vedere spiritual, ori sunt zdrobiți de anumite patimi sau chinuiți de anumite circumstanțe – amintește-ți că Isus, care este în tine, vrea să te călăuzească în ce mod ai putea să le slujești unor asemenea oameni. S-ar putea ca Hristos să le vină în ajutor anume prin mine, sau prin tine, care suntem deja copii ai lui Dumnezeu.

Întrebări pentru discuție

1. În ce mod autorul acestui manual relaționează și interpretează textele din *Isaia 11:1-5* și *Apocalipsa 4:5; 5:6*?

2. În ce constă „Manifestul din Nazaret” proclamat de Hristos (*Isaia 61:1-2*)? De ce a fost nevoie ca acesta să fie proclamat la începutul slujirii pământești a lui Isus?

3. În ce mod noi am putea pregăti calea Domnului (*Isaia 40:3-4*)? Ce ar putea reprezenta, în viața noastră, munții care trebuie prefăcuți în loc neted; văile care trebuie astupate și căile strâmbe care trebuie îndreptate?

4. Ce înseamnă a fi umplut de Duhul? Cât de corect ar fi să comparăm Duhul lui Dumnezeu cu un lichid dintr-un pahar?

LECȚIA 4

SCOPUL VENIRII LUI MESIA

Conținutul cărții profetului Isaia poate fi împărțit în trei părți. Primele 35 de capitole vorbesc despre judecata lui Dumnezeu și ne amintesc de Vechiul Testament. De la capitolul 36 până la *capitolul 39* profetul ne relatează despre evenimente reale care s-au împlinit în urma profețiilor sale. Primele 35 de capitole ne spun despre pedeapsa care va urma, iar de la 36 la 39 – ni se spune despre pedeapsa care a venit. Următoarea parte a cărții Isaia – de la *capitolul 40 la 66* – prin caracterul ei ne amintește de Noul Testament.

Partea a treia, de la *capitolul 44 la 66* – constituie miezul întregii cărți, fiind îndrăgită de majoritatea creștinilor. Această parte, la rândul ei, și ea poate fi împărțită în trei părți: de la *capitolul 40 la 48* este scrisă profeția despre Cir cel Mare. Isaia a pronunțat numele acestui împărat cu o sută cincizeci de ani înainte ca acesta să se nască și a profețit că Dumnezeu va izbăvi, prin el, Regatul de Sud din robia babiloniană. Această profeție s-a împlinit literalmente și reprezintă un extraordinar exemplu de slujire profetică. Partea a doua, de la *capitolul 40 la 66* ne spune despre răstignirea lui Isus Hristos, iar partea a treia ne vorbește despre prima și a Doua venire a lui Isus.

Una dintre cele mai impresionante învățături ale Noului Testament ne spune că Biserica este trupul lui Hristos. Noi, urmașii lui Isus Hristos, Biserica Lui, suntem trupul lui Hristos. Astfel că noi suntem mâinile Lui, picioarele Lui, cu alte cuvinte, instrumentele prin care se manifestă Dumnezeu.

Prin intermediul mâinilor și a talentelor noastre, Isus vrea să dea vedere celor orbi spiritual, să dea libertate celor înrobiți și să aducă vindecare inimilor zdrobite.

O altă parte semnificativă a profețiilor lui Isaia se referă la moartea lui Isus Hristos (*Isaia 53*). Pasajul-cheie al acestui capitol este dezvăluit în

capitolul șase, unde se spune: „*Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.*” Pedepsa pe care ar fi trebuit s-o suportăm noi, a căzut peste El, și „*prin rănile Lui suntem tămăduiți*”.

Capitolul 53 din cartea profetului Isaia deseori este citat în Noul Testament, în special atunci când se vorbește despre moartea lui Isus și despre păcatul meu și al tău. Acesta este unul dintre pasajele cele mai importante care scot în evidență semnificația morții lui Isus Hristos. „*Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.*”

Întrebări pentru discuție

1. Cum înțelegeți enunțul: „El nu are alte mâini decât pe ale noastre”?

2. Gândiți-vă în ce mod, în practica vieții cotidiene, Dumnezeu se folosește de noi, în sensul că prin intermediul nostru El împlinește scopul Lui? Ar trebui, pentru aceasta, să avem o pregătire specială? De ce mulți sunt intimidați de ideea că Dumnezeu ar vrea să acționeze prin intermediul lor? Împărtășiți una din experiențele în care Dumnezeu a acționat prin intermediul vostru.

3. Ce înseamnă, pentru tine, să te străduiești să te asemeni cu Hristos? Ce faci pentru împlinirea acestui scop?

4. Citiți *capitolul 53 din cartea Isaia*. În ce mod acest capitol explică semnificația morții lui Hristos? Găsiți versetele în care se spune despre condiția și acțiunile omului și despre acțiunile lui Dumnezeu. Citește versetele care se referă nemijlocit la tine. Ce anume din acest capitol se adresează inimii tale?

CARTEA PROFETULUI IEREMIA

Ieremia, mai este numit și *profetul plângerii*, pentru că el a plâns mult. Citind cartea lui, vom avea impresia că este un fel de bocet, un strigăt de durere. Ieremia mai scrie o anexă la profețiile lui, un uimitor poem pe care îl numim „*Plângerile lui Ieremia*”.

Ieremia a slujit aproximativ 41 de ani. Ceilalți împărați, amintiți la începutul cărții, au domnit după Iosia, timp în care are loc căderea Ierusalimului și captivitatea babiloniană.

Încă de pe timpul domniei lui Iosia, Dumnezeu i-a dat lui Ieremia revelația a ceea ce va urma și profetul a strigat, plin de durere, în profețiile sale, despre dezastrul care se apropia asupra Ierusalimului. El a avertizat poporul că vor veni babilonienii și vor cuceri acest oraș, drept urmare a pedepsei pe care Dumnezeu o va rândui din cauza păcatelor poporului Său. În primul rând, păcatul capital pentru care a fost pedepsit poporul evreu a fost păcatul idolatriei, dar și alte nelegiuiri pe care le-a comis în urma depărtării de Dumnezeu.

Ieremia insista ca poporul Iudeu să se predea și din această cauză toți îl urau. Oamenii spuneau că Ieremia, prin acest mesaj, demoraliza întreg poporul și că el era, de fapt, un trădător. Iată de ce Ieremia era disprețuit și a fost aruncat, până la urmă, într-o groapă plină de murdărie (*Ier. cap. 38*).

Citind cartea profetului Ieremia, trebuie să urmărim în ce mod am putea aplica, în viața noastră, profunzimea mesajului predicat de Ieremia. Recunoaștem că, uneori, noi nu corespundem planului lui Dumnezeu și El, Creatorul nostru, trebuie să ne remodeleze. Dumnezeu, așa cum vedem în această uimitoare predică a lui Ieremia, trebuie să ne pedepsească și să facă din noi un vas nou, atunci când consecințele păcatelor noastre sunt ireversibile și rănilor nu mai pot fi vindecate.

Explicând mesajul despre captivitate, urmat de mesajul speranței, Ieremia, ca și Isaia, vorbește nu doar despre întoarcerea din robia babiloniană, ci și despre venirea lui Mesia. Venirea lui Mesia este nu doar speranță pentru poporul Iudeu, dar și pentru lumea întreagă.

3. Ce semnificație avea predica lui Ieremia despre olar și vasul de lut (*Ier., cap.18*)? În ce mod am putea aplica această ilustrație la viața noastră? În ce mod Dumnezeu face din noi un vas nou?

4. De ce este important să transmitem, în lume, ambele aspecte ale mesajului divin, referitor la pedeapsă și la iertare?

LECȚIA 6

PREDICA DESPRE ROBIE ȘI ELIBERAREA DIN ROBIE

Ieremia nu a profetizat doar despre groaza robiei babiloniene care urma să vină; în profetia lui au răsunat și ecourile unei speranțe a reînțarcerii (*Ier. 9: 23-24*), pentru cei care, înlănțuiți și zdrobiți, erau duși în Babilon. Cei care au supraviețuit masacrului din timpul căderii Ierusalimului, erau copleșiți de durere, frică și groază. Dar aceste cuvinte de inspirație divină, pe care le rostește Ieremia, sunt destinate pentru a-i ajuta să depășească suferința acelor 70 de ani de captivitate care vor urma.

În *capitolele 32-33* noi citim că fiind întemnițat Ieremia a primit o revelație din partea lui Dumnezeu. El i-a arătat că la el va veni Hanameel, să-i spună să cumpere un ogor, care este la Anatot. În timpul asediului Ierusalimului, nu era deloc rezonabil să cumperi un ogor, mai ales că acesta se afla chiar lângă zidurile Ierusalimului. Numai un om nechibzuit ar fi fost gata să cumpere un ogor în asemenea vremuri dificile, dar cu toate acestea Dumnezeu îi spune lui Ieremia să cumpere acest ogor. Ieremia a ascultat de Dumnezeu și a făcut publică această tranzacție, chemând martori și scriind un zăpis. Iar apoi Ieremia a pecetluit zăpisul de cumpărare și l-a pus într-un vas de pământ ca să se păstreze multă vreme. Mai apoi el a mai rostit o predică măreață despre speranță (vezi *Ier. cap 32*)

Majoritatea oamenilor consideră că anume în aceasta constă tot sensul creștinismului: să faci tot posibilul și să te străduiești tot mai mult și mai mult ca să te transformi. Dar Scriptura nu afirmă așa ceva. Prin întrebarea lui Ieremia „*Poate un etiopian să-și schimbe pielea sau un pardos să-și schimbe petele? Tot așa, ați putea voi să faceți binele, voi care sunteți deprinși să faceți răul?*” – prin această întrebare vrea să ne spună că, de fapt, oamenii, doar prin efortul lor, nu se pot schimba (*Ier. 13:23*).

Noi nu ne putem schimba prin eforturile noastre. Scriptura ne îndeamnă: „*Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre...*” (*Rom. 12:2*). Isus ne spune că noi trebuie să ne naștem din nou. Iar aceasta este cu totul altceva decât să ne străduim să devenim mai buni.

„Inima este nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască?”(Ier. 17:9). Desigur, numai Dumnezeu ne cunoaște inima noastră. „Eu, Domnul, cercetez inima și încerc rinichii, ca să răspătesc fiecăruia după purtarea lui, după rodul faptelor lui”(Ier. 17:10).

Dumnezeu cunoaște inima noastră și El vrea să ne dea o inimă nouă. Rugați-vă cu acele cuvinte pe care le-a rostit înțeleptul împărat David: „Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea, și du-mă pe calea veșniciei!” (Ps.139:23-24).

Întrebări pentru discuție

1. În ce mod cuvintele lui Ieremia (Ier.9:23-24) au putut aduce mângâiere celor ce erau duși în robie?

2. Noi suntem chemați să-L cunoaștem pe Dumnezeu. În ce mod trebuie să se întâmple lucrul acesta? Împărtășiți, împreună, cum, în viața voastră, voi creșteți în cunoașterea lui Dumnezeu?

PRIVIRE DE ANSAMBLU ASUPRA PREDICILOR ROSTITE DE PROFETUL IEREMIA

În cartea sa, Ieremia ne spune că a văzut, într-o viziune, două coșuri pline de smochine (*Ier. 24*). Smochinele bune îi reprezintă pe acei oameni care au acceptat să meargă în Babilon (*versetele 5-7*), iar smochinele rele îi reprezintă pe oamenii asemenea lui Zedechia, împăratul Iudeii, și voievozii lui, care insistă să rămână în Ierusalim (*versetele 8-10*).

Acesta este mesajul pe care Ieremia permanent îl proclama. În timpul căderii Ierusalimului, au fost două categorii de oameni. Unii dintre ei înțelegeau că robia babiloniană era pedeapsa lui Dumnezeu și au acceptat să meargă în Babilon, adoptând o atitudine de căință profundă. Iar oamenii din cealaltă categorie erau cei care, asemenea lui Zedechia, refuză să accepte această situație ca fiind voia lui Dumnezeu și, în consecință, resping mesajul lui Ieremia și se răscoală împotriva Babilonului.

Perspectiva lui Ieremia vine într-o evidentă contradicție cu ideile umaniste – și lucrul acesta îl vedem clar în următoarele pasaje: „Știu, Doamne, că soarta omului nu este în puterea lui; nici nu stă în puterea omului, când umblă să-și îndrepte pașii spre țintă” (*Ier. 10:23*). „...*Blestemat să fie omul care se încrede în om, care se sprijină pe un muritor și își abate inima de la Domnul!*” (*Ier. 17:5*) – dar în același moment profetul ne spune și o veste bună: „*Binecuvântat să fie omul care se încrede în Domnul și a cărui nădejde este Domnul!*” (*Ier. 17:7*). Această perspectivă vine în absolută contradicție cu filozofia umanistă!

Mulți oameni consideră că ei nu au nevoie de un Păstor – și în viața lor ei nu au probleme pe care nu le-ar putea rezolva prin propriile puteri. Ei cred în agerimea și puterea intelectului uman, în autosuficiența umană. Dar Scriptura vine cu o altă perspectivă și ne spune că omul are nevoie de ceva mai mult ca atât. Pentru a fi împlinit și a reuși, omul are nevoie de un Păstor (*Iacov 1:5; 2 Cor. 9:8*).

Predicile lui Ieremia au proclamat și mesajul despre glorioasa speranță că poporul se va reîntoarce din robie, precum și profețiile mesianice, care constituie singura noastră nădejde binecuvântată, astăzi.

Întrebări pentru discuție

1. Amintindu-ne de cuvintele din *Isaia 55:8-9*, spuneți, din ce cauză, din punct de vedere omenesc, profeția lui Ieremia despre coșurile cu smochine (*Ier., cap. 24*) se pare că este paradoxală și este în contradicție cu logica omenească (amintiți-vă de patriotismul înalt, caracteristic iudeilor).

2. Ce este mai important: împlinirea în faptă sau mărturisirea? Este posibilă una fără de alta? În ce constă pericolul, dacă accentul se va pune doar pe un aspect (*1 Ioan 4:15; Rom. 10:9-10; 1Tim. 6:12; Evr. 10:23*)?

PRIVIRE DE ANSAMBLU ASUPRA PREDICILOR
ROSTITE DE PEOFETUL IEREMIA

3. În ce mod autorul manualului face legătura dintre *Ier. 4:3-4* și *Luca 8:5-15*?

4. În ce mod cuvintele lui Ieremia (*Ier. 16: 1-4*) pun într-o lumină mai clară afirmațiile apostolului Pavel referitor la aceea că ar fi mai bine ca oamenii să nu se căsătorească (*1 Cor. 7:1, 26*)?

LECȚIA 8

CARTEA PLÂNGERILE LUI IEREMIA

Denumirea cărții - Plângerile lui Ieremia - are un titlu cât se poate de reușit. *Profetul plângerii*, putem spune, își continuă plângerea – de data aceasta din cauza că poporul a fost cucerit și cei rămași în viață au fost duși în captivitate, pentru a fi robi într-o țară îndepărtată.

Cartea Plângerilor Ieremia a scris-o fiind într-o peșteră aflată pe un deal. Interesant este faptul că această peșteră este situată în zona geografică numită Dealul Căpățânii – și anume aici, la Golgota, peste secole, urma să moară Isus, plătiind pentru păcatele întregii lumi. Acest detaliu este deosebit de semnificativ și vom observa cum lucrul acesta conferă o valoare aparte *Cărții Plângerilor*.

Mesajul principal, de inspirație divină, al acestei cărți, exprimă grozăvia tragediei legată de înlănțuirea și robia babiloniană. Acest mesaj impresionează prin intensitatea emoțională a celor exprimate (*Plâng. lui Ier. 2:13*).

La prima vedere, s-ar părea că această carte transmite doar un mesaj al tristeții și al tănguirii. Totuși, să nu uităm că chiar în epicentrul durerilor, a necazurilor și a tragediilor descrise, Ieremia ne surprinde prin acele secvențe profetice care ne vorbesc despre Mesia și care vin să aducă speranță. Ieremia se află la punctul cel mai de jos al trăirilor sale sufletești atunci când primește aceste descoperiri profetice (*Plâng. lui Ierem. 3: 22-26*). Mesajul speranței, revelat lui Ieremia, este că Dumnezeu niciodată nu încetează să ne iubească. Chiar și atunci când păcătuim, El oricum ne iubește. Singura noastră nădejde este în dragostea lui Dumnezeu.

Ieremia ne transmite un adevăr fundamental pe care l-am văzut și în cartea Iov: atât vremurile bune, cât și cele grele – toate sunt rânduite de Dumnezeu. Și Solomon de asemenea ne învață acest adevăr când spune că noi trebuie să fim mulțumitori atunci când trăim în vremuri de binecuvântare. Dar în vremurile de necaz trebuie să recunoaștem că Dumnezeu a îngăduit și o situație, și pe cealaltă (*Iov 2:10*). Dar înainte de aceasta, Solomon spune că este mai bine să mergi într-o casă de jale, decât într-o casă de petrecere, pentru că de cele mai multe ori oamenii sunt predispuși, în acest context, să mediteze la valorile veșnice, la Dumnezeu, la sensul și scopul vieții (*Ecles. 7:2,14*).

Întrebări pentru discuție

1. În ce consta, pentru poporul evreu, cea mai mare tragedie a înrobirii babiloniene? Ce îi dorea și apăsa cel mai mult?

2. De ce autorul acestui manual consideră important faptul că Ieremia și-a scris profețiile în acel loc unde, peste secole, la Golgota, urma să fie răstignit Isus?

3. Ce înseamnă *acrostih*? De ce cartea *Plângerile lui Ieremia* este o adevărată artă literară?

4. Ce observăm în comun în cartea Plângerile lui Ieremia și capitolul 12 din Epistola către Evrei?

5. Care anume cuvinte din cartea Plângerile lui Ieremia vă inspiră și vă amintesc despre dragostea și mila lui Dumnezeu?

6. În ce mod în cartea Plângerile lui Ieremia se împletește tema pedepsei și tema dragostei lui Dumnezeu?

CARTEA PROFETULUI EZECHIEL

Acesta a fost contextul istoric în care a trăit și a slujit profetul Ezechiel, care a fost contemporan cu Daniel, ambii având aceeași vârstă. Daniel a fost dus în robia babiloniană aproximativ la vârsta de paisprezece ani, iar Ezechiel a fost luat în robie cu nouă ani mai târziu, când avea vârsta de douăzeci și cinci de ani. Ezechiel a predicat în tabăra poporului lui Israel, care era înrobite de Babilon și a fost singurul profet care a slujit nemijlocit poporului înrobite, aflat într-o țară străină.

Cartea Ezechiel poate fi plasată în categoria literaturii apocaliptice. Astfel că, cuvântul „apocalipsa” înseamnă să dai la o parte perdeaua pentru ca oamenii să vadă ceea ce, în caz contrar, n-ar putea vedea.

De asemenea, cartea Ezechiel poate fi atribuită literaturii escatologice, deoarece ea ne arată ce se va întâmpla în viitor. „Escatologic”, din limba greacă, înseamnă „studiul evenimentelor finale”. Așadar, profeții escatologice ne arată ce se va întâmpla atunci când Dumnezeu va încheia istoria umanității.

Cartea profetului Ezechiel este foarte bine structurată. Conținutul rezumativ al cărții poate fi exprimat prin ideea că Ierusalimul va fi distrus.

Unul dintre scopurile misiunii lui Ezechiel era să se opună profeților falși, care afirmau că întoarcerea din robie va fi peste puțin timp.

Ezechiel este profetul care a avut multe viziuni sau, cum le numește Biblia, vedenii. Multe din viziunile tulburătoare ale lui Ezechiel le întâlnim și în Apocalipsa.

Ezechiel acordă atât de multă atenție, în predicile sale, Duhului Sfânt. Pavel scria: „... *Destoinicia noastră, dimpotrivă, vine de la Dumnezeu*”. Pavel era conștient de faptul că atunci când el predica Evangelia unor astfel de oameni cum erau corintenii – el nu putea face nimic prin propriile lui capacități, ci depindea întru totul de Duhul Sfânt. (2Cor. 3:5; 1Cor. 2:3-5).

3. Cum înțelegeți mesajul din *2Cor. 2:15-16*? Ce înseamnă să fii un *străjer spiritual*, asemenea lui Ezechiel (*Ezec. 3:17-19*) sau apostolului Pavel?

4. Reamintiți-vă în ce mod au fost chemați cei trei profeți (*Isaia, cap.6; Ier., cap. 1; Ezec., cap.2*) sau apostolul Pavel?

LECȚIA 10

PREDICA ADRESATĂ UNEI VĂI PLINE DE OASE

Odată, Ezechiel este scos în fața unei văi pline de oase uscate și Dumnezeu îi poruncește profetului ca acesta să predice oaselor care stau în fața lui (*vezi Ezec., cap. 37*).

Ezechiel are o viziune și pe când a început el să profețească, s-a făcut un vuiet, și iată că s-a făcut o mișcare, și oasele s-au apropiat unele de altele! Apoi el a văzut cum pe acele schelete a crescut carnea, transformându-se în corpuri adevărate – dar ele erau moarte, nu respirau. În ele nu era duh de viață. Atunci când Ezechiel a profețit, în ascultare de ceea ce i-a spus Dumnezeu – a intrat duhul în aceste corpuri și au înviat și au stat pe picioare: era o oaste mare, foarte mare la număr.

Pe lângă aceasta, mesajul profetic al lui Ezechiel ne ajută să înțelegem principiul modului în care astăzi este zidită biserica. Prin predicarea Evangheliei este edificată biserica. Oasele uscate reprezintă pe cei care sunt pe calea pierzării. Astăzi sunt peste șase miliarde de oameni și majoritatea dintre ei sunt pierduți. Câți dintre ei îl cunosc pe Hristos? Câți dintre ei îl urmează cu adevărat? Câți dintre ei știu ce înseamnă să fii împăcat cu Dumnezeu și să fii umplut de Duhul Sfânt? Foarte puțini. Iată marea provocare care se află astăzi în fața bisericii: va putea oare biserica lui Isus Hristos, călăuzită de puterea Duhului Sfânt, să ducă Vestea Evangheliei la oamenii lumii acesteia, care zac în păcatele lor?

Oare nu se află și unii dintre noi în postura unor oase uscate? Ai auzit tu și ai crezut, din toată inima, în Evanghelia mântuirii noastre? Oare nu se referă acest mesaj și la unii dintre noi, pentru că avem doar o înfățișare și arătăm că suntem vii, iar suflarea Duhului lui Dumnezeu lipsește din viața și slujirea noastră?

Atunci când predicăm unor *oase uscate* – trebuie să facem lucrul acesta prin puterea Duhului Sfânt. Trebuie să căutăm întotdeauna călăuzirea Lui atunci când predicăm Evanghelia. Când puterea Duhului lui Dumnezeu va umple viața și cuvintele noastre, atunci *oasele uscate* se vor întoarce la viață.

CARTEA PROFETULUI DANIEL

Cartea profetului Daniel se împarte în două părți. Primele șase capitole reprezintă relatarea istorică a evenimentelor de atunci, iar capitolele 7-12 – prezintă descoperiri profetice. Versetul – cheie al relatărilor istorice din primele șase capitole ale cărții îl găsim în Noul Testament, unde se spune: „ *Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor*”(1Cor. 10:11).

Daniel a trăit în cultura ostilă a Babilonului și a Persiei. El a trăit și a slujit ca și profet în timpul acelor șaptezeci de ani de robie babiloniană. El a supraviețuit împăratului Darius și a trăit până în timpul domniei lui Cir cel Mare. Daniel a fost prea bătrân pentru a se mai întoarce în patrie, dar el a văzut cum a avut loc întoarcerea din robie a poporului evreu.

Daniel a fost un exemplu strălucit, pentru poporul israelit, al modului în care poate fi depășită robia.

Numele *Daniel* însemna „*Dumnezeu este judecătorul meu*”, ceea ce avea semnificația că Daniel umbla înaintea lui Dumnezeu, care îi judeca orice acțiune.

Nebucadnețar a visat un vis, care l-a marcat într-un mod deosebit. Numai Daniel a putut interpreta acest vis.

În cartea Daniel sunt istorisite cinci minuni – fapt care vine să demonstreze că există lucruri supranaturale. Iată care sunt cele cinci minuni: descoperirea și tâlcuirea visului lui Nebucadnețar; salvarea celor trei prieteni ai lui Daniel din cuptorul cu foc (*Dan., cap. 3*); declarația pe care o face Nebucadnețar cu privire la credința lui Dumnezeu (*Dan., cap. 4*); mâna care a scris misterioasa inscripție de pe perete (*Dan., cap. 5*) și salvarea lui Daniel din groapa cu lei (*Dan., cap. 6*). Prin aceste minuni, Daniel și prietenii lui au adus dovada credinței care poate confrunța cele mai groaznice împrejurări. Ei au avut o încredere absolută în puterea supranaturală a lui Dumnezeu. Ei au crezut în puterea rugăciunii și ei, fără îndoială, au crezut în providența lui Dumnezeu, care i-a adus în Babilon și că nimic nu este la întâmplare.

Mă întreb dacă tu te-ai confruntat vreodată cu presiuni și probleme care erau inevitabile și imposibil de rezolvat? Crizele cu care s-au confruntat Daniel și prietenii lui în Babilon – au fost imposibil de evitat. Și prin ele ne este arătat cum am putea și noi să facem față unor provocări atât de mari și serioase.

Întrebări pentru discuție

1. Înainte ca majoritatea evreilor să fie duși în captivitate, în această robie au fost duși mai întâi Daniel și tovarășii lui. Care a fost motivul acestui fapt?

2. Amintiți-vă care este semnificația numelor lui Daniel și a tovarășilor săi. Cu ce scop babilonienii le-au schimbat numele? De ce numele omului, în acel context istoric, avea o importanță atât de mare?

3. Ce este comun pentru următoarele texte: *Dan. 4: 5-6; 15; 5: 11-12*? Ce puteți spune despre modul în care este caracterizat Daniel? Ar mai putea cineva ajunge la o asemenea înălțime a caracterului moral în lumea noastră depravată (*Rom.8: 9-11; 1Cor. 3:16; 6:11-20*)?

4. Cum înțelegeți *Rom. 12:2*, din perspectiva vieții trăite de Daniel? În ce mod acest principiu spiritual a fost împlinit în viața lui?

5. Studiind viața lui Daniel, ce concluzii spirituale putem să formulăm pentru noi înșine? În ce mod creștinul de astăzi poate să rămână în integritate în lumea noastră contemporană, care se aseamănă cu ceea ce se întâmpla în Babilon?

ÎNTOARCEREA LA DUMNEZEU A MARELUI CONDUCĂTOR

Primele șase capitole ale cărții Daniel cuprind o perioadă de 70 de ani din istoria babiloniană. Contextul istoric al evenimentelor descrise în Biblie cuprinde perioada istorică în care s-au perindat următoarele imperii mondiale cum ar fi Egiptul, Asiria, Babilon, Persia, Grecia și Roma. Cartea Daniel vorbește despre Imperiul babilonian, care s-a impus ca și forță politică dominatoare pe parcursul, aproximativ, a șaptezeci de ani. Tot în această carte se menționează și despre Imperiul persan, care avea în subordine 127 de provincii și despre care citim în cartea Estera. În una din profețiile sale, Daniel face referință la patru din aceste puteri mondiale – Babilon, Persia, Grecia și Roma.

Să medităm puțin la figura lui Nebucadnețar – acest monarh care avea o putere absolută: „...oamenii de toate limbile se temeau și tremurau înaintea lui. Căci împăratul omora pe cine voia, și lăsa cu viață pe cine voia; înălța pe cine voia, și cobora pe cine voia” (Dan. 5:19). Acest monarh a fost marcat și impresionat de ceea ce i-a spus Daniel atunci când i-a povestit și apoi i-a tălmăcit visul.

Putem doar să ne minunăm de modul în care Dumnezeu l-a folosit pe Daniel, prin cuvintele pe care el le-a rostit, pentru a-l determina pe Nebucadnețar să pronunțe această uimitoare declarație: „Cât de mari sunt semnele Lui și cât de puternice sunt minunile Lui! Împărăția Lui este o împărăție veșnică, și stăpânirea Lui dăinuie din neam în neam!” (Dan. 4:3).

Dumnezeu a avut un scop, trecându-l pe Nebucadnețar prin această încercare oribilă – ca el să înțeleagă că Cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor și o dă cui vrea. Așadar, a fost nevoie de șapte ani ca Nebucadnețar să fie umilit în orgoliul lui, până când a înțeles că Dumnezeu conduce lumea în mod suveran și a fost gata să se smerească înaintea Lui.

S-ar putea ca atunci când noi înșine trecem prin mari încercări, Dumnezeu să urmărească scopul de a ne arăta că El are dreptul absolut de a conduce această lume, inclusiv viața noastră. Când suntem constrânși

VIZIUNILE ȘI DESCOPERIRILE LUI DANIEL

Iată câțiva pași care trebuie întreprinși pentru a putea înțelege și aplica descoperirile din cartea profetului Daniel. În primul rând, urmăriți simbolurile din viziunile descrise de profet. În al doilea rând, observăm care sunt acțiunile și interacțiunile dintre aceste simboluri. Următorul pas este să medităm la interpretarea care se oferă în textul biblic, să înțelegem contextul celor prezentate. Apoi, într-un spirit de rugăciune, să-L rugăm pe Duhul Sfânt să ne arate ce înseamnă toate aceste lucruri. Să ne adresăm, nouă înșine, întrebarea: „Ce se spune aici și care este semnificația celor spuse, raportat la viața mea?”

Interpretarea de inspirație divină a visului lui Daniel, descris în *capitolul 7*, este în legătură cu cele patru mari împărății.

Cel mai important aspect este ca noi să reținem adevărul esențial din *capitolul 7* al cărții Daniel: că noi aparținem împărăției care va triumfa, în final. Vedem aici simbolul Împărăției lui Dumnezeu, care va frânge toate celelalte împărății și care va dăinui veșnic. Într-o asemenea tonalitate optimistă trebuie să încheiem meditațiile noastre referitoare la viziunea lui Daniel despre cele patru fiare.

Cea mai cunoscută profeție a lui Daniel este profeția cunoscută sub denumirea de „Viziunea celor șaptezeci de săptămâni. Isaia și Ieremia au profețit că după șaptezeci de ani de robie în Babilon, evreii vor fi eliberați și se vor reîntoarce în patrie. În *capitolul 5* și la începutul *capitolului 6* citim că Dariu Medul a preluat puterea de conducere, fapt care marchează sfârșitul celor șaptezeci de ani de robie.

Acest mesaj profetic conturează două evenimente care vor avea loc: reîntoarcerea iudeilor din robie și Prima venire a lui Mesia, Isus Hristos. Acești ani trebuie de împărțit în perioade a câte șapte ani, numite săptămâni. Deci, avem șaptezeci de săptămâni (perioade) care au fost împărțite astfel: șapte săptămâni, șaiszeci și două de săptămâni plus încă o săptămână. Și la mijlocul acestei săptămâni din urmă, Unsul (Mesia) care va veni – va fi omorât.

Important totuși este să identificăm adevărul central al profeției – care se referă, în acest caz, la prima venire a lui Mesia și răstignirea Lui și apoi la Împărăția Lui, care nu va avea sfârșit.

PENTRU NOTIȚE

CUPRINS

Lecția 1.	Cărțile profetice. Introducere.....	3
Lecția 2.	Cartea profetului Isaia.....	6
Lecția 3.	Profețiile mesianice.....	9
Lecția 4.	Scopul venirii lui Mesia.....	12
Lecția 5.	Cartea profetului Ieremia.....	15
Lecția 6.	Predica despre robie și eliberarea din robie.....	18
Lecția 7.	Privire de ansamblu asupra predicilor rostite de Ieremia...	21
Lecția 8.	Cartea Plângerile lui Ieremia.....	24
Lecția 9.	Cartea profetului Ezechiel.....	27
Lecția 10.	Predica adresată unei văi pline de oase.....	30
Lecția 11.	Cartea profetului Daniel.....	33
Lecția 12.	Întoarcerea la Dumnezeu a marelui conducător.....	36
Lecția 13.	Viziunile și descoperirile lui Daniel.....	39